

- Π. Εύρηκες τίποτα, μωρέ ;
 Φ. Μὴν ἔχῃς τόση φούρα...
 Π. Ψάξε παντοῦ καλά καλά...
 Φ. Εὐρήκα θεο καθούρια.
 Π. Φτοῦ! νὰ χαθῆς, βρωμόσκυλο!
 Φ. Ἦσοί καὶ ὠχονοῦς!
 Π. Τί βρῆρες ;
 Φ. Διὸ νερόφιδα καὶ πέντε ἀγνοῦς.
 Π. Μωρέ θὰ φᾶς μπαγλάρωμα σὰν ἀνεβῆς ἀπάνω...
 Φ. Ἀφοῦ δὲν βρίσκω τίποτα τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω ;
 Π. Γιὰ κύτταζε, μωρέ στραβέ, καὶ λίγο παραπέρα.
 Φ. Μὴ μοῦ μιλάς, βρέ Περικλῆ, καὶ κάνε μου ἀέρα.
 Π. Εὐρήκες ;
 Φ. Βγάλε με, μωρέ, καὶ δὲν ἀντέχω πιά...
 Π. Εὐρήκες ἄλλο τίποτα ;
 Φ. Εὐρήκα μιὰ σουπιᾶ.
 Π. Ἐνα κταπόδι μὲ ταμπᾶ ἴσά δύο μου ποδάρια.
 Π. Γιὰ κύτταζε καλλίτερα...
 Φ. Νά! νά! καὶ θεο σφουγγάρια.
 Π. Τί νὰ σοῦ κάνω, ἀδελφέ ;... δὲν βρίσκονται παράδες...
 Π. Ἦθὰ τοὺς ἐπῆραν, φαίνεται, οἱ ἄλλοι σφουγγαράδες.
 Π. Ὡ τυχῆ, τυχῆ ἀστατος!...
 Φ. Ἐλπίς ψευδῆς καὶ φρούδη!
 Π. Πάλι βελλαδὲς δανεικαῖς θὰ βάζω τοῦ Σκουλοῦδη.
 Π. Ἀνέβ' ἀπάνω γρήγορα...
 Φ. Ὡ! δάχρυα καὶ πόνοι!
 Π. ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας πεντάρια δὲν φωτρόνει.
 Π. Γιὰ μᾶς κί' ἡ θάλασσα μπορεῖ ἀκόμη νὰ στεριέψῃ.
 Φ. Μὲ ὄλο τὸ περίσσευμα ἡ φτώχεια θὰ μᾶς ρέψῃ.
 Π. Ἄς φασκελώσωμε κί οἱ θεο τῆς Ἀνδρῶν τὸ νησί.
 Φ. Ἐγὼ τὸ ἐρασκέλωσα, φασκέλωστο καὶ σύ.
 Π. Ἀδίκως ἐπλανήθημεν εἰς τὴν ὑγρὰν ὁδόν.

(Ὁ Φασουλῆς ἀνέριχται λιπόθυμος σχεδὸν μὲ θεο σφουγγάρια, μὲ σουπιᾶς, μὲ φίδια κί' ἀγνοῦς, κί' ὁ Περικλῆς ἀγριοπὸς κυττά τοὺς οὐρανοῦς, καὶ ὄρνευε τὸν συντάειρον ἀπ' οὐραὶς τῆς μελαῖς καὶ μὲς ἴσῃ μὲ οὐρη του πετᾶ καμψόσαις σφουγγαριαῖς.

Μ' ἔξη στίχους ἴσθ' ἄλλο τὴν σελιῶα συμπληρῶ.

Καὶ τῆς Δανίας ἔφυγαν λοιπὸν οἱ Βασιλεῖς, ποῦ ἔνω κάτω ἔφεραν τὸν κόσμον τῆς Αὔλης. Πάει κί' αὐτὸς ὁ Τσαρβίτης κί' ἡ σέρα καὶ ἡ μάρα καὶ μένει τοῦ Συντάγματος μονάχη ἡ καμάρια, πολῦτιμον κειμήλιον τοῦ εὐτυχῆος καιροῦ μας, κί' ἄλ' εἰς αὐτὴν κελούμεθα νὰ πᾶμε πρὸς νεροῦ μας.

Ἐκαὶ ὄλγαίς ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἀθήναι, νέον σύγγραμμα τοῦ Νίκου Σπακωνῆ... ἐντὸς ὀλίγου καὶ αὐτὸ ἴσθ' ὅσον θὰ φανῆ μὲ δεκαπέντε πίνακας κί' εἰκόνας ἀρετᾶς, μὲ χάριν, μὲ κομψότητα, καὶ ἄλλας ἀρετᾶς. Συνδρομηταὶ θὰ γράφονται ἴσθ' Βιβλιοπωλεῖα κί' εἰς πάντα προπληρόντα θὰ γίνετ' εὐκολία.

Τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ραγκαβῆ ἐβγήκαν τεύχη κί' ἄλλα μὲ εἰκονογραφήματα μικρὰ τε καὶ μεγάλᾳ. Εἰς τοῦτο μάθησις πολλῆ καὶ τόση ἀρχαιότης, Κωνσταντινίδης δ' ὁ γνωστὸς καὶ τούτου ὁ ἐκδότης.

Τὸ τεύχος τὸ ἐνδέκατον ἐβγήκε κατ' αὐτὰς τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Γιάννη τοῦ καὶ Γρηγοῦ, ποῦ βοηθεῖα πράγματι παρέχει ἀρετᾶς εἰς τῶν γλῶσσιν τὴν σπουδὴν κί' ἐκάστου μαθητοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἴσθ' ἡμερᾶν τελειώνει, ὅπου γενῶνται τῶν βροτῶν τὰ βασανᾶ κί' οἱ πόνοι.

Ἰδοῦ κί' ὁ τελευταῖος ὁ τῶν Μοχικῶν, τοῦ νέου Ἀλεξάνη μεταφρασίς καλῆ, μεστὴ ἐπεισοδίων ὄρασιον καὶ σκηδῶν, καὶ χάρις οὐκ ὀλίγη κί' ὄφελος πολλῆ. Ἐργον τοῦ Ἀγγίλου Κούρη, ὁ Μπάρτ κί' ὁ Χίρστ ἐκκαὶ πᾶρετέ τὴν βλοὶ καὶ ἄχρυα μὴν τρωτέ. [δοταί,

Τοῦ Παπαγεωργίου λαμπρᾶ Γραμματικὴ τῆς γλώσσης τῆς Ἀρχαίας μετὰ Συντακτικῆ... πολλὸς ἀρχαῖος πλοῦτος εὐρίσκειται κί' ἐκεῖ κί' ἡ δούμιον δραχμαῖς σὰς δὲν πᾶνε του κακοῦ. Ἐκδοσις νῦξημένη πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολείων... πωλεῖται ἴσθ' Ἐστίας τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Φωκόλ, γραβᾶταις διαλεκταῖς, διάφορα καπέλα τοῦ Λίνκολν, Μπένετ καὶ Λαβίλλ, ποῦ εἶναι μίᾳ τρέλλα, ρεπούμπλικαῖς ἀντάμικαις, μπασοτόνια, μακινέτια, στολιδᾶ ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ ἄλλα καμπαῖτια, ὄλα τῆς ὄρας πράγματα καὶ ἀληθῆς ὄρατα, πωλοῦνται εἰς τὸ μαγαζὶ Βασίλη τοῦ Κασδόνη, ὅπου εὐρίσκειται κοντὰ εἰς τὴν Καπνικαρέα, κί' ἄς τρέξῃ μὲ τὰ τέσσαρα τὸ κάθε κουραϊδόνι.

Ὁ Μόστρας καὶ ἡ Λιμάκη ἐγίνανε ζευγάρι, ἡ μὲ καπέλα ζηλευτὴ κί' ὄλλοις παλληκαῖρι.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πᾶς ἴσθ' ἴσθ' μου ἀνέθη,
 ἴσθ' ἡ Νεάπολιν ἀπένω — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ ἱεροδοξίον Ἐόδη, — θεοῦ ἴσθ' ἴσθ' τρεῖς ἴσθ' ἴσθ'.

μὲ Χημίον, μὲ μὲ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οὐκοδομῆ,
 καὶ μὲ χίρα δίχως ἄνερα, — ποῦταν ἄλλοτε μαρμῆ.